

Publicerad 2022-10-14 11:47 av lodjuret/seglare

Jag vill fördriva tiden ibland med att för mig själv räkna upp alla som jag skulle kunna 'göra mig av med', genom historien, bara jag så kunde, utan att straffas eller avlida på kuppen. Drunknar jag i bemödanden, så drabbar det ju bara

Ibland grips jag så av lusten att...

...döda. Själv visst grips du väl av den lusten ibland?

Att döda dig själv eller någon annan. Säg bara till om du skulle gripas av lusten att dö. Då kunde vi som så diskutera saken.

Själv kommer jag stundom på tanken att vilja känslan hava att 'göra slut på alltihopa'. Det är nog också min förklaring på varför någon går omkring och skjuter andra. De vill själva dö.

Bara att de inte förmår att ta sitt eget liv. Även om det kan verka som att en soldat 'vill leva', så är den människan stundom 'beredd att dö för sitt land'. Trots att det talar emot tesen att

varje soldat är beredd att försvara sitt land. Det är en svår uppgift att ta itu med om den som skall försvara något är död. Såvitt det int är en frälsningssoldat förstås, den som vill 'betvinga'

annan till en tro på det mer religiösa sättet. Själv har Monika sällan träffat på en sådan där religiös person 'som oavkortat 'är villig att följa reglerna' för att kunna säga sig vara just religiös.

Samtidigt som en hel del människor tvunget måste gå och blir just religiösa för att ha 'något högre', att som lägga ansvaret på och hos. 'Jo, visst, jag ramlade mellan stolarna ett tag där,

men eftersom jag bekänner mig till en religion så blir jag nog förlåten av någon gud eller gudalik person'. Själv så vill Monika stundom kunna säga sig 'dö för en

sak som hon tror på'.

Ett 'högre syfte' är att hålla på AIK eller Blomsterdala IK eller vara med när 'de stora bufflarna' dansar. Ofta har Henry träffat människor som säger sig ha en tro, tvivla ibland, men så i alla fall

'kunna luta sig emot' sin tro på något. Henry tvivlar själv på om han skall kunna tjäna en sak, och därmed 'binda upp sig' till densamma. Bara att han tar sina snedsteg ibland,

från den smala vägen, bara att nog få om ens någon kan tro sig äga vetskap därtill. Han skulle ju kunna vilja ta som ansvar för sina handlingar bara ibland. Ungefär som att visserligen ta sig

upp på en hög byggnads tak för att sedan tro sig kunna därifrån starta sig sin möjligt gudomliga resa och flyga. Just när han passerar åttonde våningen på sin väg ned mot 'det stora äventyret',

om det nu ens finns. Så kommer han på sig själv med att ha fattat ett något förhastat och impulsivt beslut han just då kan få för sig att ångra en smula. I 'sista stund', får händerna fäste om

en sådan där ställning som den vilken kan hysa en person vilken en smula putsar fönster, putsar fasaden eller sysslar med inspektion eller reparation av något slag. Där hänger han nu,

med sju våningar under sig och sin mosters ord ringande i öronen 'du måste kunna våga språnget' eller 'du måste kunna släppa taget'. Men Henry som just ångrar att han 'vågat ta ett språng ut

i det okända', bär på hoppet att någon skall höra honom skrika eller ropa 'Hjälp' eller 'Mamma'. Ytterst få soldater, har det visat sig ropar på 'Pappa' när det krisar. I filmer exempelvis om ett eller

annat slagfält, djungel, stäpp, storstadsdjungel eller nog vildmark, där brukar någon ropa just 'hjälp' eller 'mamma'. Henry som inte besökt just soldaters slagfält så ofta, vet just inte vad 'verklig strid'

vill säga. Han har mest slagits 'för sitt liv', i miljöer där han trott sig ha goda chanser att överleva. Men där hänger han alltså och så begår han misstaget att som 'se ner på någon'

som står där nere och undrar vad Henry gör där. Den på marken stående frågar om han 'kan assistera', 'ringa en vän eller larmtjänst' och får ett svar som han tolkar som ironiskt.

(O tack är världens lön, har någon visst sagt) Svaret Henry inte kan låta bli att leverera blir då något i stil med 'Nä, jag hänger här för att besiktiga väggen'. Varpå han ser människan

där nere börja avlägsna sig från platsen och så faller Henry och råkar landa på en person som lutar sig ut över balkongräcket, för att se och höra vad människan nere på marken har för sig.

Henry som landar på personens huvud och rygg och gör personen totalförlamad efter en skada på ryggen, tackar gudarna, sin skyddsängel och några andra väl ohörbara personligheter

'på kuppen'. Sedan blir han frälst och går väl med i supporterklubben för just Blomsterdala IK. Han går med i lokalavdelningen för en del andra organ även.

RSMH, DUDH, SKGH...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten